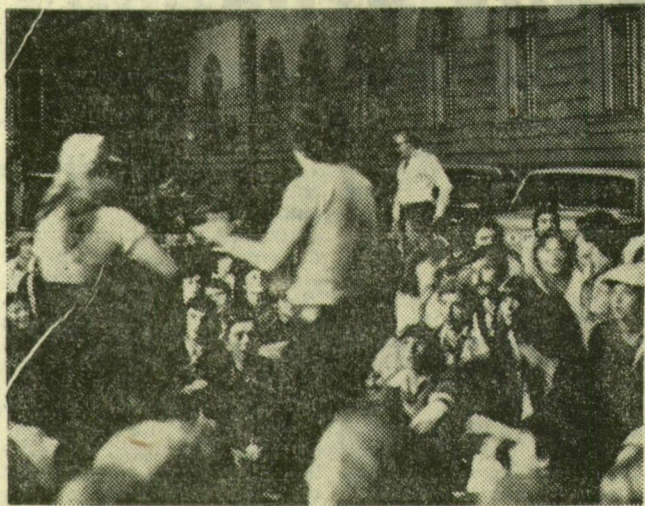

Befejeződött az országos Barátságvonatok ifjúvezető-találkozó

▲ vasárnap esti műsor már a Kiszínház előtt elkezdődött

▲ kézfogás a szolidaritást jelképezi

Csárdás, tápéi módra

Ma reggel elutaztak Szegedről az ifjúvezetők V. országos találkozóján részt vevő küldöttek. Vasárnap a háromnapos találkozó „legdolgosabb” napján a fiatalok több munkacsoportban tanácskoztak az ifjúvezetők képzéséről, a KISZ-esek és az úttörők együttműködéséről, az ifik lakóterületi és úttörőcsapatban végzett munkájáról, valamint a közzéadás, az üzemi és a vállalati ifjúvezetők tevékenységéről. A szekcióülések után a küldöttek megfűtött kirándulásra indultak, sokan fölkeresték az ópusztaszeri nemzeti emlékparkot is. A vasárnapi program este a Kiszínházban megrendezett kulturális műsorral fejeződött be, ahol fellépett a rószkei paprikahasogatók együttese, a tápéi néptáncsoport, a sándorfalvi citerazenekar, Nagy-Bandó András humorista, a Western-folk és a Fortuna együttes.

Tegnap, hétfőn délelőtt a szemerkélő eső sem vette el a fiatalok kedvét a szegedi sétától. A vörösnaykendős ifik esernyő fedezékében járták a várost, közben feladatokat oldottak meg, és híres szegedi emberekkel találkoztak. Délután a Tisza-szállóban került sor az ifjúvezetők V. országos találkozójának záróünnepségére, melyet búcsúball követett. Az ünnepségen ott volt Gyárfás Mihály, a megyei pártbizottság

osztályvezetője, Deák Béla, a városi pártbizottság titkára, Bányainé dr. Birkás Mária, a városi tanács elnökhelyettese, Krasznai Mihály, a járási pártbizottság osztályvezetője, Bódi György, a megyei KISZ-bizottság első titkára, Pádár Lászlóné, a járási pártbizottság megyei úttörőelnök és dr. Dekány Klára, a városi KISZ-bizottság első titkára. A Magyar Úttörők Szövetségének képviselőjében jelen volt Nemes Péter titkár, az Állami Ifjúsági Bizottság képviselőjében pedig Mészáros Árpád főosztályvezető-helyettes. Az Úttörővezetők Országos Tanácsa ifjúvezetői szakbizottságát Rakó József elnök képviselte.

Háromezer magyar fiatal kereste fel az év első felében a Szovjetunió legszebb tájait, városait nyolc ifjúsági barátságvonattal. Az Expressz Ifjúsági és Diákutazási Iroda évről évre több különvonatot innot munkás-, értelmiségi és diákfiatalokkal: 1978-on például a tavalyinál kétszerrel többet, s december végéig további öt ifjúsági barátságvonat kel útra mintegy 1800 fiatalal.

Szeptember végén 360-an tölthetnek tíz napot Kijevben és Odesszában, az iparban, a mezőgazdaságban dolgozók, valamint diákok Baranya megyei csoportja pedig október 8–19. között Moszkva és Leningrád nevezetességeivel, történelmi emlékhelyeivel és mai életével ismerkedik. A Komszomol megalakulásának 60. évfordulóján, október 29-én újabb barátságvonat indul Kijevbe, utasai eljutnak Leningrádba is és részt vehetnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 61. évfordulójának moszkvai ünnepségein. Ugyancsak Kijev–Leningrád–Moszkva megismerése lesz a célja a Szabolcs, Bács-Kiskun megyei és a budapesti fiatalok egy csoportjának, amely november 14–25. között látogat el a Szovjetunióba. Moszkvát és Leningrádot keresi fel december 5–13. között a magyar fiatalok idei utolsó barátságvonata.

Fővárosunkba, s hazánk más részeibe csaknem 4700 szovjet komszomolista, munkában és tanulásban élen járó leány és fiú érkezik az év végéig: a KISZ utazási irodája 13 szovjet ifjúsági barátságvonatot fogad. Utasaik nemcsak az ország nevezetességeivel, szépségeivel ismerkednek meg, hanem gyárakban, termelőszövetkezetekben baráti találkozókon cserélnék véleményét magyar társaikkal életükről, munkájukról.

Magyar – kubai könyvkiadói egyezmény

Magyar–kubai könyvkiadói és könyvterjesztői együttműködési egyezményt írtak alá hétfőn a Kulturális Minisztériumban. A dokumentum – amelyet Gábor Viktor, a Kulturális Minisztérium kiadói főigazgatóságának vezetője és Rolando Rodríguez García, a Kubai Köztársaság kulturális miniszterhelyettese látott el kézjeggyel. – az 1978-tól 1980-ig terjedő időszakra határozza meg a fordításra kölcsönösen ajánlott magyar, illetve kubai művek listáját, valamint a könyvkiadással, könyvművészetrel és könyvterjesztéssel foglalkozó szakemberek és az ezzel kapcsolatos információk kölcsönös cseréjét.

Megállapodtak abban is, hogy tanulmányozzák a könyvkiadók közös fellépésének lehetőségeit a spanyol nyelvű könyvek piacán, és kölcsönösen törekednek arra, hogy minél jobban megismerkedjenek a szocialista országok és Latin-Amerika népeinek történetét,

Kézfogással

Nem kétséges, hogy a népfrentmozgalom – az országos és a megyei vezetéstől a falusi-körzeti bizottságokig – csak akkor tudja ellátni hivatását, ha megteremt a politikai, az állami, a társadalmi szervek helyi-területi akcióegységének kereteit és azokat sokirányúan hasznos tevékenységgel tölti ki. Ez a megállapítás az egyik megyei népfrent fórumon hangzott el, és országos érvényűnek is fölfogható. Am hozzátehetjük azt is: ez így egyszerűnek és kezenfekvőnek tűnik, a gyakorlat „hogyan?”-jára azonban nem ritkán nehéz a felelet. Az akcióegységnek egyben konkrét munkakapcsolatnak is kell lennie, mellőzve a formalitásokat, a látványocnak tűnő, valójában tartalmatlan külsőségeket.

Az együttműködési megállapodás a népfrent és a tanács között csak akkor ér valamit, ha konkrét tennivalókat tartalmaz a tömegkapcsolatok szélesítésére, a lakosság közéleti részvételének növelésére, a szocialista demokrácia erősítésére, a közműveltség fejlesztésére nézve. A népfrent kongresszusi állásfoglalása nem véletlenül hangsúlyozta: „a lakosság alapvető érdeke, hogy a szocialista demokrácia kiszélesítésének szolgálatában fejlődjen a tanács és a népfrent együttműködése”.

A lakosság alapvető érdekéről van tehát szó, és nem arról, hogy szerződés, jegyzőkönyvek, följegyzések, emlékeztetők szülessenek „a kézfogás jegyében”. Nem az kell, hogy együtt vagy külön intézkedjenek dolgokban, hanem, hogy kézzel foghatóan intézzék el a dolgokat, mert csak így megnyugtatóak bárki számára.

Fontos feladata a népfrentbizottságoknak, hogy eredményesen segítsék a tanácsokat feladataik teljesítésében, különösen abban, hogy a választottak és a választók közötti kapcsolat egyre erősödjék. A népfrentmozgalom társadalmi és politikai szerepének növekedésével függ ez össze, s ebben benne foglaltatik, hogy a népfrent mind több fizikai dolgozót, fiatalot és nőt készít fel a közéleti munkára. Erre a tevékenységre – s ez általánosítható tapasztalat – a tervszerűség, a rendszeresség és a sokoldalúság a jellemző. Az az általános törekvés, hogy a tanácsok ismerjék a legfontosabb szabályokat, a tanácsok szervezeti felépítését és működését, saját feladataikat és hatáskörüket, a szocialista demokrácia elvi-gyakorlati kérdéseit, a választókerület és a lakóterület eredményeit és gondjait, a legfontosabb tanácsai döntéseket, a fejlesztésre vonatkozó terveket, igényeket és lehetőségeket.

A tanácsok közéleti tevékenységét jelentősen segítik azok a népfrent fórumok, amelyeken értékelik a végzett munkát, megszabják a további tennivalókat és ki-munkálják a legeredményesebb módszereket. Fontos mozzanat az is, hogy a népfrenttestületek – kölcsönösségi alapon – esetenként meghívják üléseikre a tanács-tagokat, s így közösen tudják megbeszélni

az adott település vagy lakókörzet fejlesztésével kapcsolatos feladatokat. Jó módszer az is, hogy a népfrentbizottságok a tanácsok számára évenként 8–10 előadást és konzultációt szerveznek aktuális politikai, társadalmi, gazdasági kérdésekről.

A párt Központi Bizottságának április 19–20-i ülésén elfogadott határozata rögzíti: „Állandó feladat az üzemekben, a szövetkezetekben, minden munkahelyen a szocialista demokrácia fejlődését biztosító keretek tartalommal való megtöltése, az általános érvényes elveknek a konkrét helyi viszonyokhoz igazított alkalmazása, a formális elemek megszüntetése.” Nos, a népfrent városkörzeti fórumai, vagy a falugyűlések mindenütt a lakóhelyi demokrácia megnyilvánulásainak foghatók fel. Ezek a – tanácsok és népfrentbizottságok által szervezett – fontos közéleti fórumok az elmúlt hónapokban minden eddiginél nagyobb számban, lényegesen megnövekedett részvétel és fokozott aktivitás mellett zajlottak le. Fontos tapasztalat: a falugyűlések, a városkörzeti gyűlések csak akkor érnek valamit, ha a résztvevők választ kapnak kérdéseikre, a korábbi gyűléseken vagy egyéb fórumokon fölvetett problémáikra, és az elhangzó tájékoztatók nem banális közhelyeket, hanem konkrét országos, megyei és helyi információkat tartalmaznak. Ha ez így van – mint most általában és jellemzően – ezt tapasztalhatjuk –, akkor az állampolgárok ma is, a jövőben is szívesen segítik javaslataikkal vagy éppen társadalmi munkájukkal a helyi politika kialakítását, a területfejlesztési terveket és azok megvalósítását.

Fontos érdek fűződik ahhoz, hogy a tanácsok és a népfrentbizottságok együttműködésében a közérdekű társadalmi munkákat úgy szervezzék, hogy abban szakképzettségüknek, szakértelmüknek megfelelően mind többen vehessenek részt. A tanácsok és a népfrent együttműködésének fontos területe, hogy bővítsék kapcsolataikat a helyi ipari és mezőgazdasági üzemekkel, vállalatokkal, intézményekkel, szocialista brigádokkal. A kapcsolatok bővítésében azonban nem lehet egyoldalúan elváró, hiszen ezek a szervek nemcsak adni tudnak, hanem kapni is szeretnének, például a létesítendő bölcsődében, óvodában férőhelyet, a bejáró munkások számára létesített városban újságot, folyóiratot, könyvet... stb. És mindenekelőtt: a társadalmi munkában, az együttműködésben részt vevők ne csak azt lássák, hogy tevékenységüket, segítségüket forint értékben is lelemrik, hanem legyen jó érzésük, hogy amit létrehoztak, az az övék, benne van két kezük önzetlen munkája, amiért nem várnak többet – s ezt mindig meg is kell kapniuk! – mint egy köszönetet kifejező köszörítést, amely egyben legyen a közvélemény megbecsülése is.

Dér Ferenc

A jóléti és kulturális alap felhasználásáról

Ülésezett a SZOT elnöksége

A vállalati jóléti és kulturális alap lehetővé teszi, hogy a dolgozók változatlanul viszonylag olcsón jussanak az üzemi szolgáltatásokhoz. Az üzemi étkeztetés költségeinek átlag 46, a gyermekintézményeké 22, a vállalati üdültetésnek nem egészen 30 százalékat fizetik, a kulturális kiadásokhoz pedig alig másfél százalékkal járulnak hozzá.

A vállalati jóléti és kulturális alap lehetővé teszi, hogy a dolgozók változatlanul viszonylag olcsón jussanak az üzemi szolgáltatásokhoz. Az üzemi étkeztetés költségeinek átlag 46, a gyermekintézményeké 22, a vállalati üdültetésnek nem egészen 30 százalékat fizetik, a kulturális kiadásokhoz pedig alig másfél százalékkal járulnak hozzá.

A dolgozók – állapította meg hétfői ülésén a SZOT elnöksége.

A jóléti és kulturális alap felhasználása a vállalatok többségénél összhangban van a szociális tervvel, arányai mégsem mindig kielégítőek. Egyre nagyobb hányadot vesznek igénybe az üzemi étkeztetéshez, erre a célra fordítják az alapnak több mint a felét, ugyanakkor viszonylag kevés jut például kulturális célokra. A vállalatok gyakran használnak fel kiegészítésként számottevő összegeket a részesedési alapról, ami szabályos ugyan, de csökkenti az anyagi ösztönzésre szánt összegeket. Az arányeltolódások ellenére a szakszervezetek szükségesnek tartják az üzemi étkeztetés színvonalának és az étkeztetésbe bevont dolgozók körének bővítését, mert erre igen nagy az igény. 1976-ban a dolgozóknak 39, tavaly 40 százaléka vett részt az üzemi étkeztetésben.

A jóléti alap minden hetedik forintját vállalati üdültetésre költik, sok fontos feladat azonban ezen a területen sincs még megoldva. Nem kielégítő mértékben vesznek részt az üdültetésben a fiz-

kai dolgozók, viszonylag szűk körű a családok és még inkább a nagycsaládok üdültetése.

Ami a gyermekintézményeket illeti: a széles körben kibontakozott társadalmi akciók nyomán az óvodák befogadóképessége nőtt. Erre nagy szükség is van, mert a mostani tervidőszakban jelentkeznek óvodai felvételeire a legnépesebb korosztályok. Kevésbé örvendetek azonban, hogy az üzemi bölcsődei helyek száma csökkent.

A SZOT elnöksége szóval tette, hogy a kulturális célokra betervezett összegeket nem mindig használják fel a célnak megfelelően. Előfordul, hogy ezekből az összegekből fedeznek reprezentációkat, külföldi tanulmányutakat, társasutazásokat. A vállalati kulturális tevékenység kritikáját jelenti, hogy a dolgozók jelentős része nem is igényli az értékesebb kulturális szolgáltatásokat.

A SZOT elnöksége a textilipari nagyvállalatoknál működő középszintű szakszervezeti szervek irányító és ellenőrző munkájának tapasztalatait is megvitatta.

(MTI)

Fejlődés az építőiparban

A népgazdasági tervnek megfelelően 5,5 százalékkal bővült a kivitelező építőipar termelése – állapítja meg az év első hét hónapjában végzett munkát összegező ÉVM-gyorsjelentés. A múlt év azonos időszakához viszonyítva a munka termelékenysége is hasonlóan, 5 százalékkal emelkedett, tehát a növekedést csaknem teljesen a termelékenység javításával alapozták meg. A legnagyobb kivitelező szervezetek, az ÉVM vállalatok az átlagosnál dinamikusabb fejlődést

érték el. A korábbinál lendületesebben nőtt a termelőszövetkezetek építőipari közös vállalkozásainak termelése is, de a tanácsai vállalatok és az építőipari szövetkezetek eredménye mindössze 1,7, illetve 2,7 százalékkal haladta meg a múlt év azonos időszakában végzett munka értékét.

Augusztusig a kivitelezők 20 345 új lakást adtak át az országban, 427 új otthonnal többet, mint múlt év első hét hónapjában. Ez a többlet azonban nagyobb is lehetett

volna, ha nemcsak az ÉVM vállalatok, hanem más kivitelező szervezetek is jobb eredményt értek el az egy évvel ezelőttnél. Az ÉVM vállalatok dolgozóinak ideai lakásadatsai 1170 új otthonnal haladták meg a múlt év első hét hónapjában elért eredményt, s a tanácsai, de elsősorban a szövetkezeti építők miatt csökkent ennek az előnynek tetemes része. Az év utolsó 5 hónapjában a kivitelező szervezeteknek még több mint 28 ezer új otthon építését kell befejezni.